

EUROPESE UNIE

HET EUROPEES PARLEMENT

DE RAAD

**Brussel, 24 februari 2026
(OR. en)**

**2025/0101(COD)
LEX 2498**

**PE-CONS 67/1/25
REV 1**

**JAI 1940
ASILE 137
FRONT 324
CODEC 2203**

**VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD TOT WIJZIGING
VAN VERORDENING (EU) 2024/1348 WAT BETREFT DE VASTSTELLING VAN EEN
LIJST VAN VEILIGE LANDEN VAN HERKOMST OP HET NIVEAU VAN DE UNIE**

VERORDENING (EU) 2026/...
VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 24 februari 2026

tot wijziging van Verordening (EU) 2024/1348
wat betreft de vaststelling van een lijst van veilige landen van herkomst
op het niveau van de Unie

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 78, lid 2, punt d),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure²,

---

¹ Advies van 23 oktober 2025 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

² Standpunt van het Europees Parlement van 10 februari 2026 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 23 februari 2026.

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uit hoofde van Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad³ zijn specifieke regels van toepassing indien een verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst. In het bijzonder moet de behandeling van een verzoek worden versneld en kan een lidstaat, indien de verzoeker nog geen toestemming heeft gekregen om het grondgebied van de lidstaat binnen te komen, de gegrondheid van een verzoek in een grensprocedure onderzoeken.

---

³ Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (PB L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (2) Verordening (EU) 2024/1348 voorziet in de mogelijkheid om derde landen op het niveau van de Unie aan te wijzen als veilige landen van herkomst overeenkomstig de in die verordening vastgelegde voorwaarden. Het is noodzakelijk de toepassing van het begrip “veilig land van herkomst” te versterken, aangezien het aanwijzen van veilige landen van herkomst een essentieel instrument is om verzoeken die waarschijnlijk ongegrond zijn, sneller te behandelen. Ook moet een aantal van de verschillen tussen de nationale lijsten van veilige landen van herkomst van de lidstaten worden aangepakt. Daarom moet op het niveau van de Unie een lijst van veilige landen van herkomst worden vastgesteld. Hoewel de lidstaten bevoegd blijven om wetgeving toe te passen of in te voeren die het mogelijk maakt om op nationaal niveau andere derde landen aan te wijzen als veilige landen van herkomst dan die welke op het niveau van de Unie als dusdanig zijn aangewezen, moet een dergelijke gemeenschappelijke aanwijzing op het niveau van de Unie ervoor zorgen dat het begrip “veilig land van herkomst” door alle lidstaten op eenvormige wijze wordt toegepast met betrekking tot verzoekers van wie het land van herkomst als veilig land van herkomst is aangewezen.

- (3) Het feit dat een derde land op Unie- of nationaal niveau als een veilig land van herkomst wordt beschouwd, kan geen absolute waarborg voor de veiligheid van de onderdanen van dat land vormen, zelfs niet voor wie niet behoort tot een categorie personen waarvoor een uitzondering is gemaakt bij de aanwijzing van dat land als veilig land van herkomst, en maakt een individuele behandeling van het verzoek om internationale bescherming dus niet overbodig. De aard van de beoordeling of een derde land moet worden aangewezen als veilig land van herkomst impliceert dat er enkel rekening kan worden gehouden met de algemene civiele, juridische en politieke omstandigheden in dat land en met de vraag of actoren van vervolging, foltering of onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing in de praktijk al dan niet worden gestraft wanneer zij in dat land schuldig worden bevonden. De lidstaten mogen het begrip “veilig land van herkomst” alleen toepassen indien de verzoeker in het kader van een individuele beoordeling geen elementen kan verstrekken die rechtvaardigen waarom het begrip “veilig land van herkomst” in zijn/haar geval niet van toepassing is, en mits de verzoeker de nationaliteit van dat land heeft of mits hij of zij een staatloze is en voorheen zijn/haar gewone verblijfplaats in dat land had. De toepassing van het begrip “veilig land van herkomst” in het kader van de individuele beoordeling doet geen afbreuk aan het feit dat bepaalde categorieën verzoekers zich in een specifieke situatie kunnen bevinden in de als veilig land van herkomst aangewezen derde landen en dus een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben of een reëel risico lopen op ernstige schade.

- (4) De beoordeling of een derde land moet worden aangewezen als veilig land van herkomst is gebaseerd op een reeks relevante en beschikbare informatiebronnen, waaronder informatie van de lidstaten, het bij Verordening (EU) 2021/2303 van het Europees Parlement en de Raad⁴ opgerichte Asielagentschap van de Europese Unie (het “Asielagentschap”), de Europese Dienst voor extern optreden, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen, en andere relevante internationale organisaties. Bij de beoordeling wordt, indien beschikbaar, ook rekening gehouden met de in artikel 11 van Verordening (EU) 2021/2303 bedoelde gemeenschappelijke analyse van de informatie over het land van herkomst, overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1348. Op basis van een reeks van dergelijke informatiebronnen wordt een aantal derde landen als veilig land van herkomst beschouwd.

---

⁴ Verordening (EU) 2021/2303 van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 439/2010 (PB L 468 van 30.12.2021, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (5) De aanwijzing van een derde land als veilig land van herkomst uit hoofde van artikel 62 van Verordening (EU) 2024/1348 is gebaseerd op informatie uit betrouwbare, officiële en naar behoren gemotiveerde relevante en beschikbare bronnen. Bovendien weerspiegelt die aanwijzing de algemene situatie in dat land en wordt zij niet beïnvloed door de individuele omstandigheden, die alleen mogen worden beoordeeld om te bepalen of het begrip “veilig land van herkomst” bij wijze van uitzondering in een specifiek geval niet mag worden toegepast. Daarom moet in het kader van de nationale rechterlijke toetsing het gedetailleerde bewijsmateriaal met betrekking tot de individuele situatie van een verzoeker dat de toepasselijkheid van het begrip “veilig land van herkomst” rechtvaardigt, het hoofddoel van die beoordeling zijn. Overeenkomstig de Verdragen is het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd om uitspraak te doen over eventuele twijfels over de geldigheid van een aanwijzing van een derde land als veilig land van herkomst op het niveau van de Unie.

- (6) Voor een land waaraan de status van kandidaat-lidstaat voor toetreding tot de Unie (“kandidaat-lidstaat”) is toegekend, worden in het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) de voorwaarden en beginselen vastgelegd waaraan elk land dat een lidstaat wil worden, moet voldoen. Die voorwaarden en beginselen zijn in 1993 vastgesteld door de Europese Raad van Kopenhagen (de “criteria van Kopenhagen”) en in 1995 aangescherpt door de Europese Raad van Madrid. De criteria van Kopenhagen zijn de volgende: beschikken over stabiele instellingen die de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en het respect voor en de bescherming van minderheden garanderen; een functionerende markteconomie hebben en het hoofd kunnen bieden aan de concurrentiedruk en de marktkrachten binnen de Unie; en in staat zijn om de verplichtingen die het lidmaatschap van de Unie met zich meebrengt, op zich te nemen, met inbegrip van het vermogen om de regels, normen en beleidsmaatregelen die samen het corpus aan Unierecht vormen, doeltreffend uit te voeren, en de doelstellingen van de politieke, economische en monetaire unie onderschrijven.

- (7) De Europese Raad verleent een land de status van kandidaat-lidstaat bij een unaniem besluit, op basis van een advies van de Commissie dat is opgesteld naar aanleiding van het verzoek van het land voor lidmaatschap van de Unie. Wat met name de politieke criteria voor het lidmaatschap van de Unie betreft, is gebleken dat de kandidaat-lidstaten vooruitgang hebben geboekt op het gebied van stabiele instellingen die de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en het respect voor en de bescherming van minderheden garanderen. Daarom kan worden geconcludeerd dat die derde landen waaraan de status van kandidaat-lidstaat -is toegekend, moeten worden beschouwd als veilige landen van herkomst in de zin van Verordening (EU) 2024/1348 en bijgevolg op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst moeten worden aangewezen. Die aanwijzingen doen geen afbreuk aan eventuele toekomstige besluiten van de Europese Raad of de Raad over de toelating van kandidaat-lidstaten tot de Unie. Er moet echter terdege rekening mee worden gehouden dat de situatie in een kandidaat-lidstaat zodanig kan evolueren dat de aanwijzing van dat land als veilig land van herkomst niet langer van toepassing is. Daarom moet in deze verordening worden bepaald dat de aanwijzing van een derde land waaraan de status van kandidaat-lidstaat als veilig land van herkomst is toegekend, niet langer mag worden toegepast indien een van de volgende omstandigheden van toepassing is: er is sprake van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in het derde land; er zijn beperkende maatregelen in de zin van het vijfde deel, titel IV, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) vastgesteld naar aanleiding van optreden van het derde land dat gevolgen heeft voor de grondrechten en fundamentele vrijheden en dat relevant is voor de aanwijzing als veilig land van herkomst; of het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit het derde land is hoger dan 20 % van het totale aantal beslissingen dat door de beslissingsautoriteit voor dat derde land wordt genomen. De lidstaten mogen het begrip “veilig land van herkomst” niet toepassen op verzoekers uit een kandidaat-lidstaat zolang de in deze verordening bepaalde omstandigheden voortduren.

- (8) Bij de beoordeling of er in een kandidaat-lidstaat sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, moet rekening worden gehouden met een breed scala aan relevante informatiebronnen, met inbegrip van informatie van relevante instellingen, organen of instanties van de Unie of een internationale organisatie. Er moet met name rekening worden gehouden met de vraag of de Europese Raad of de Raad het bestaan van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de betrokken kandidaat-lidstaat heeft erkend, met inbegrip van de vraag of overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG van de Raad⁵ een besluit van de Raad is vastgesteld als gevolg van het bestaan van een gewapend conflict. Evenzo moet bij de beoordeling of er niet langer sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in een kandidaat-lidstaat, ermee rekening worden gehouden indien de Europese Raad of de Raad heeft erkend dat de desbetreffende omstandigheden niet langer bestaan, onder meer wanneer overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 2001/55/EG een besluit van de Raad is vastgesteld als gevolg van het einde van een gewapend conflict.

---

⁵ Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (PB L 212 van 7.8.2001, blz. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (9) Het is van essentieel belang dat de aanwijzing van kandidaat-lidstaten als veilige landen van herkomst op eenvormige wijze wordt toegepast in alle lidstaten, onder meer wat betreft de in deze verordening vastgelegde omstandigheden waarin die landen niet langer als veilige landen van herkomst mogen worden beschouwd. Om de uniforme uitvoering van deze verordening te faciliteren en rechtszekerheid te bieden, moet de Commissie de situatie in de kandidaat-lidstaten voortdurend volgen en de lidstaten, het Europees Parlement en de Raad informeren wanneer, op basis van de beschikbare informatie, een van die omstandigheden in een van die landen van toepassing is of ophoudt van toepassing te zijn, en moet zij die informatie onmiddellijk en openbaar beschikbaar stellen door middel van de bekendmaking van een kennisgeving in de C-serie van het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Gezien de mogelijke gevolgen voor de externe betrekkingen van de Unie en de lidstaten mag de Commissie de lidstaten en het Europees Parlement niet zonder voorafgaande goedkeuring van de Raad in kennis stellen van het feit dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger bestaat als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in een kandidaat-lidstaat. Dienovereenkomstig geldt dat de Commissie de lidstaten en het Europees Parlement pas van een ernstige bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in een kandidaat-lidstaat in kennis mag stellen nadat zij dat ter kennis heeft gebracht van de Raad, en die daarvoor voorafgaande goedkeuring heeft verleend.

- (10) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen 16 lidstaten Kosovo* momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Kosovo 5 %. Kosovo is een potentiële kandidaat voor het lidmaatschap van de Unie. In zijn grondwet zijn de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten opgenomen. Kosovo is een parlementaire, representatieve democratie met meerdere partijen en een scheiding van de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke macht, en het desbetreffende rechtskader is in overeenstemming met de Europese normen. In het algemeen waarborgt zijn rechtskader de bescherming van de grondrechten en is het in overeenstemming met de Europese normen. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Kosovo worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij zouden worden onderworpen aan de doodstraf, foltering, vervolging of andere onmenselijke of onterende behandelingen. Er bestaat geen risico op ernstige schade in Kosovo in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad⁶. Uit hoofde van het nationale recht van Kosovo bestaat de doodstraf niet en de autoriteiten van Kosovo zetten zich zichtbaar in voor het voorkomen van foltering en mishandeling. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Kosovo en daarom is er geen sprake van een bedreiging door willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Er is in Kosovo geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

---

* Deze benaming laat standpunten over de status onverlet en is in overeenstemming met resolutie UNSCR 1244/1999 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en het advies van het Internationaal Gerechtshof over de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo.

⁶ Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (PB L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (11) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen zes lidstaten Bangladesh momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Bangladesh 4 %. Het land heeft een aantal internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. Bangladesh is een parlementaire republiek met een grondwet waarin de scheiding tussen de uitvoerende en de rechterlijke macht is vastgelegd. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Bangladesh worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij zouden worden onderworpen aan de doodstraf, foltering, vervolging of andere onmenselijke of onterende behandelingen. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. Hoewel Bangladesh de doodstraf kent en het land het Tweede Facultatieve Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gericht op de afschaffing van de doodstraf, niet heeft ondertekend, worden doodvonnissen zelden uitgevoerd. Bangladesh heeft het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing geratificeerd. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Bangladesh en daarom is er geen sprake van een bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

- (12) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijst geen enkele lidstaat Colombia momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Colombia 5 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. De grondwet van 1991 en de daaruit voortvloeiende jurisprudentie van het grondwettelijk hof bieden sterke waarborgen voor de mensenrechten. Colombia is een federale republiek met een democratisch, representatief politiek systeem en een scheiding tussen de uitvoerende, de wetgevende en de rechterlijke macht. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Colombia op grote schaal worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij zouden worden onderworpen aan de doodstraf, foltering, vervolging of andere onmenselijke of onterende behandelingen. Er bestaat in het algemeen geen risico op ernstige schade in Colombia in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347, behalve in specifieke plattelandsgebieden waar de overheid niet volledig aanwezig is. De doodstraf is uit hoofde van de Colombiaanse grondwet verboden. Zijn rechtskader dat foltering en onmenselijke of onterende behandelingen of bestraffingen verbiedt, is in overeenstemming met de internationale normen. Er is geen sprake van een algemene dreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

- (13) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen zes lidstaten Egypte momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Egypte 4 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. Egypte is een republiek waar de president zowel staatshoofd als hoofd van de uitvoerende macht is. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Egypte worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij zouden worden onderworpen aan de doodstraf, foltering, vervolging of andere onmenselijke of ontorende behandelingen. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. Hoewel de doodstraf is opgenomen in het wetboek van strafrecht en de militaire wetgeving van Egypte, heeft Egypte het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing geratificeerd. Egypte heeft in zijn nationale strategie voor de mensenrechten verklaard voornemens te zijn de wet inzake voorlopige hechtenis te hervormen, de detentieomstandigheden te verbeteren, het aantal misdaden waarop de doodstraf staat, te beperken en de mensenrechtencultuur in alle overheidsinstellingen te versterken. Tot dusver is vooruitgang geboekt in het institutionele traject, maar er is behoefte aan een doeltreffende uitvoering. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Egypte en daarom is er geen sprake van een bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

- (14) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen negen lidstaten India momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit India 2 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. India is een constitutionele republiek en een parlementaire democratie. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van India worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij zouden worden onderworpen aan de doodstraf, foltering, vervolging of andere onmenselijke of ontorende behandelingen. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. India heeft de doodstraf opgenomen in zijn strafrecht en het land heeft het Tweede Facultatieve Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gericht op de afschaffing van de doodstraf, niet ondertekend, maar niettemin wordt de doodstraf sinds 2020 niet meer uitgevoerd. India heeft het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing ondertekend. Er vindt geen gewapend conflict plaats in India en daarom is er geen sprake van een bedreiging door willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

- (15) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen elf lidstaten Marokko momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Marokko 4 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. Marokko is een parlementaire monarchie. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Marokko worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij zouden worden onderworpen aan de doodstraf, foltering, vervolging of andere onmenselijke of ontorende behandelingen. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. Marokko heeft in 1993 een moratorium op de uitvoering van de doodstraf ingesteld, maar de doodstraf is nog altijd opgenomen in het strafrecht en het land heeft het Tweede Facultatieve Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gericht op de afschaffing van de doodstraf, niet geratificeerd. Marokko heeft het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing geratificeerd. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Marokko en daarom is er geen sprake van een bedreiging door willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

- (16) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen tien lidstaten Tunesië momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Tunesië 4 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. In de grondwet van 2022 is een presidentieel stelsel vastgelegd. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Tunesië worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij zouden worden onderworpen aan de doodstraf, foltering, vervolging of andere onmenselijke of ontorende behandelingen. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. Tunesië heeft in 1991 een moratorium op de uitvoering van de doodstraf ingesteld, maar de doodstraf is nog altijd opgenomen in het strafrecht en het land heeft het Tweede Facultatieve Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gericht op de afschaffing van de doodstraf, niet geratificeerd. Tunesië heeft het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing geratificeerd. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Tunesië en daarom is er geen sprake van een bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

- (17) Op grond van Verordening (EU) 2024/1348 kan een derde land slechts worden aangewezen als veilig land van herkomst indien op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er geen sprake is van vervolging als gedefinieerd in artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347, noch van een reëel risico op ernstige schade als gedefinieerd in artikel 15 van die verordening.
- (18) Aangezien er in het algemeen geen risico op vervolging of ernstige schade in de zin van Verordening (EU) 2024/1347 bestaat in Bangladesh, Colombia, Egypte, India, Marokko en Tunesië, noch in Kosovo (een potentiële kandidaat voor het lidmaatschap van de Unie), zoals ook blijkt uit de zeer lage erkenningspercentages voor verzoekers van die landen, moet worden geconcludeerd dat die landen voldoen aan de criteria om te worden beschouwd als veilig land van herkomst in de zin van Verordening (EU) 2024/1348 en dat die landen op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst moeten worden aangewezen. Dit doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de lidstaten om op nationaal niveau andere derde landen als veilige landen van herkomst aan te wijzen, noch aan de eventuele toekomstige aanwijzing van andere derde landen die aan de voorwaarden van Verordening (EU) 2024/1348 voldoen, als veilige landen van herkomst op het niveau van de Unie, door middel van toekomstige wijzigingen van die verordening. De Commissie moet onverwijld elk verzoek van een lidstaat bekijken om te beoordelen of andere derde landen op het niveau van de Unie als veilig land van herkomst kunnen worden aangewezen, onder meer rekening houdend met een laag Uniebreed erkenningspercentage voor verzoekers van die landen.

- (19) De aanwijzing van landen als veilige landen van herkomst op het niveau van de Unie doet geen afbreuk aan de regel van Verordening (EU) 2024/1348 dat de lidstaten het begrip “veilig land van herkomst” alleen mogen toepassen wanneer verzoekers in het kader van een individuele beoordeling geen elementen kunnen verstrekken die rechtvaardigen dat het begrip “veilig land van herkomst” in hun geval niet van toepassing is. In dat verband moet bijzondere aandacht worden besteed aan verzoekers die zich in een specifieke situatie in die landen bevinden, zoals lhbtqi’ers, slachtoffers van gendergerelateerd geweld, mensenrechtenverdedigers, religieuze minderheden en journalisten.

- (20) Significante veranderingen in een derde land dat op het niveau van de Unie als veilig derde land of als veilig land van herkomst is aangewezen, kunnen onevenredige gevolgen hebben voor specifieke gebieden of groepen personen in dat land, wat leidt tot verschillende beschermingsbehoeften voor bepaalde verzoekers uit dat land en de noodzaak om de procedurele waarborgen van die verzoekers te waarborgen. Bij Verordening (EU) 2024/1348 wordt de mogelijkheid geïntroduceerd om een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst aan te wijzen met uitzonderingen voor specifieke delen van het grondgebied van dat derde land of voor duidelijk identificeerbare categorieën personen. In Verordening (EU) 2024/1348 wordt ook bepaald dat de Commissie de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst moet schorsen door middel van een gedelegeerde handeling indien de situatie van dat land significant verslechtert. Om de situatie aan te pakken waarin een op het niveau van de Unie als veilig derde land of als veilig land van herkomst aangewezen derde land voor zijn gehele grondgebied of voor duidelijk identificeerbare categorieën personen in dat land niet langer voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1348 vastgelegde materiële voorwaarden voor een dergelijke aanwijzing, moet de Commissie de bevoegdheid krijgen overeenkomstig artikel 290 VWEU gedelegeerde handelingen vast te stellen om de aanwijzing van dat land ten aanzien van specifieke delen van zijn grondgebied of voor duidelijk identificeerbare categorieën personen in dat land voor een periode van zes maanden gedeeltelijk te schorsen, indien dit noodzakelijk, gewenst en evenredig is met het oog op de significante veranderingen in dat land die gevolgen hebben voor dat deel van zijn grondgebied of die categorie personen in dat land.

Voorts moet de Commissie binnen drie maanden na de vaststelling van de gedelegeerde handeling waarin wordt voorzien in de gedeeltelijke schorsing van de aanwijzing op het niveau van de Unie van het derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst, een wetgevingsvoorstel indienen om die delen van zijn grondgebied waarop de schorsing van toepassing is of die categorieën personen waarop de schorsing van toepassing is, uit het toepassingsgebied van de aanwijzing van dat derde land te schrappen. Indien een lidstaat de Commissie vervolgens mededeelt dat hij op basis van een onderbouwde beoordeling van oordeel is dat het derde land, na veranderingen in zijn interne situatie, opnieuw voldoet aan de voorwaarden van Verordening (EU) 2024/1348 met betrekking tot het land als geheel of specifieke delen van zijn grondgebied of duidelijk identificeerbare categorieën personen in dat derde land, moet de Commissie voorstellen de aanwijzing van dat land als veilig derde land of als veilig land van herkomst dienovereenkomstig te wijzigen.

- (21) Aangezien de migratiesituatie snel kan veranderen en de druk toeneemt als gevolg van de aankomst van gemengde migrantenstromen met een hoog percentage personen die weinig kans hebben op het verkrijgen van internationale bescherming, moeten de lidstaten artikel 42, lid 1, punt j), en artikel 42, lid 3, punt e), van Verordening (EU) 2024/1348 kunnen toepassen vanaf een eerdere datum dan de algemene toepassingsdatum van die verordening om de behandeling van verzoeken te versnellen, op voorwaarde dat de lidstaten de desbetreffende bepalingen hebben omgezet en de speciale procedures van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad⁷ hebben uitgevoerd. Daardoor zouden de lidstaten snel en flexibel kunnen reageren op veranderingen in de migratiestromen. Aangezien verzoeken van dergelijke verzoekers waarschijnlijk ongegrond zijn, zou de snelle behandeling ervan in een versnelde procedure of een grensprocedure de asiel- en migratieautoriteiten in staat stellen daadwerkelijke verzoeken efficiënter te beoordelen, sneller beslissingen te nemen en zo bij te dragen tot een betere en geloofwaardigere werking van het asiel- en terugkeerbeleid, met volledige inachtneming van de grondrechten.

---

⁷ Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

- (22) Bovendien moeten de lidstaten, om beter rekening te kunnen houden met complexe en feitelijke situaties in derde landen die op het niveau van de Unie niet als veilig derde land of als veilig land van herkomst zijn aangewezen, al voordat Verordening (EU) 2024/1348 van toepassing wordt, uitzonderingen kunnen maken voor specifieke delen van het grondgebied van die landen of voor duidelijk identificeerbare categorieën personen wanneer zij wetgeving toepassen of invoeren op grond waarvan die landen op nationaal niveau worden aangewezen.
- (23) Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk op het niveau van de Unie een gezamenlijke lijst van veilige landen van herkomst vaststellen en de toepassing van een aantal bepalingen van Verordening (EU) 2024/1348 vervroegen, niet door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en alleen op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 VEU neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om die doelstellingen te verwezenlijken.
- (24) Overeenkomstig artikel 3 en artikel 4 bis, lid 1, van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het VEU en aan het VWEU, heeft Ierland bij brief van 22 juli 2025 te kennen gegeven dat het aan de vaststelling en toepassing van deze verordening wenst deel te nemen.

- (25) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het VEU en het VWEU, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening en is deze niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken.
- (26) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend.
- (27) In het licht van de toepassing van Verordening (EU) 2024/1348 vanaf 12 juni 2026 en om zo snel mogelijk rechtszekerheid te bieden, moet deze verordening in werking treden op de dag na die van de bekendmaking ervan.
- (28) Verordening (EU) 2024/1348 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) 2024/1348 wordt als volgt gewijzigd:

1) in artikel 60 wordt lid 4 vervangen door:

“4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 74 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de volledige of gedeeltelijke schorsing van de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land onder de voorwaarden van artikel 63.”;

2) in artikel 61 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Derde landen kunnen slechts worden aangewezen als veilige landen van herkomst overeenkomstig deze verordening indien op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er geen sprake is van vervolging als gedefinieerd in artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347, noch van een reëel risico op ernstige schade als gedefinieerd in artikel 15 van die verordening.”;

3) artikel 62 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Derde landen kunnen op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst worden aangewezen, overeenkomstig de voorwaarden die in artikel 61 en in dit artikel zijn vastgelegd.”;

b) de volgende leden worden na lid 1 ingevoegd:

“1 bis. De in bijlage II bij deze verordening vermelde derde landen worden op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst aangewezen.

1 ter. Een derde land waaraan de status van kandidaat-lidstaat voor toetreding tot de Unie is toegekend, wordt op het niveau van de Unie ook als veilig land van herkomst aangewezen, behalve wanneer een of meerdere van de volgende omstandigheden van toepassing zijn:

- a) er is een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in dat derde land;
- b) er zijn beperkende maatregelen in de zin van het vijfde deel, titel IV, van het VWEU vastgesteld naar aanleiding van optreden van dat derde land dat gevolgen heeft voor de grondrechten en fundamentele vrijheden die relevant zijn voor de criteria voor aanwijzing van een derde land als veilig land van herkomst overeenkomstig artikel 61 van deze verordening;

- c) het percentage beslissingen van de beslissingsautoriteit die internationale bescherming verleent aan de verzoekers uit dat derde land, dat wil zeggen aan onderdanen van dat land of staatlozen die daar voorheen hun gewone verblijfplaats hadden, is hoger dan 20 % van het totale aantal beslissingen dat door de beslissingsautoriteit voor dat derde land wordt genomen volgens de meest recente beschikbare jaargemiddelden van Eurostat voor de gehele Unie.

Indien een van de in de eerste alinea, punten a) tot en met c), bedoelde omstandigheden van toepassing is of niet langer van toepassing is, stelt de Commissie de lidstaten, het Europees Parlement en de Raad daarvan onmiddellijk in kennis. In het in punt a) van deze alinea bedoelde geval vraagt de Commissie de voorafgaande goedkeuring van de Raad alvorens de lidstaten en het Europees Parlement in kennis te stellen.”;

- c) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 74 gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende de volledige of gedeeltelijke schorsing van de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig land van herkomst onder de voorwaarden van artikel 63.”;

4) artikel 63 wordt vervangen door:

“Artikel 63

Schorsing en verwijdering van de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst

1. In geval van significante veranderingen in de situatie van een derde land dat op het niveau van de Unie is aangewezen als veilig derde land of als veilig land van herkomst, maakt de Commissie een onderbouwde beoordeling van de mate waarin dat derde land voldoet aan de voorwaarden van artikel 59 of 61, en zijn, indien de Commissie van oordeel is dat niet langer volledig of gedeeltelijk aan die voorwaarden wordt voldaan, de volgende bepalingen van toepassing:
  - a) indien niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 59 of 61 met betrekking tot specifieke delen van het grondgebied van het derde land of met betrekking tot duidelijk identificeerbare categorieën personen in dat derde land, stelt de Commissie overeenkomstig artikel 74 een gedelegeerde handeling vast om de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst voor die delen van het grondgebied van dat derde land of die categorieën personen voor een periode van zes maanden gedeeltelijk te schorsen;

- b) indien niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 59 of 61 met betrekking tot het derde land als geheel, stelt de Commissie overeenkomstig artikel 74 een gedelegeerde handeling vast om de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst voor een periode van zes maanden volledig te schorsen.
2. De Commissie evalueert de situatie in het in lid 1 bedoelde derde land voortdurend, waarbij zij onder meer rekening houdt met de door de lidstaten en het Asielagentschap verstrekte informatie over veranderingen in de situatie van dat derde land die zich naderhand voordoen.
  3. Indien de Commissie overeenkomstig lid 1, punt a) of b), een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld waarbij de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst voor alle of specifieke delen van het grondgebied van dat derde land of voor alle of voor duidelijk identificeerbare categorieën personen in dat derde land wordt geschorst, dient zij binnen drie maanden na de datum van vaststelling van die gedelegeerde handeling, overeenkomstig de gewone wetgevingsprocedure een voorstel in tot:
    - a) wijziging van de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst om te voorzien in uitzonderingen op de aanwijzing ten aanzien van de specifieke delen van het grondgebied of ten aanzien van de duidelijk identificeerbare categorieën personen die onder de op grond van lid 1, punt a), vastgestelde gedelegeerde handeling vallen; of

- b) verwijdering van de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst.
4. Indien de Commissie een voorstel als bedoeld in lid 3 niet binnen drie maanden na de vaststelling van de gedelegeerde handeling als bedoeld in lid 1 heeft ingediend, is de gedelegeerde handeling niet langer van kracht. Indien de Commissie een dergelijk voorstel binnen drie maanden na de vaststelling van de in lid 1 bedoelde gedelegeerde handeling indient, is de Commissie bevoegd om, op basis van een onderbouwde beoordeling, de geldigheidsduur van die gedelegeerde handeling te verlengen voor een periode van zes maanden, met een mogelijkheid om die verlenging eenmaal te hernieuwen.
  5. Onverminderd lid 4 geldt dat, indien het door de Commissie ingediende voorstel waarbij de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst wordt verwijderd of gewijzigd, niet binnen 15 maanden na de indiening van het voorstel door de Commissie is aangenomen, de volledige of gedeeltelijke schorsing van de aanwijzing op het niveau van de Unie van het derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst wordt opgeheven.”;

5) in artikel 64 worden de leden 2 en 3 vervangen door:

- “2. Indien de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst door middel van een op grond van artikel 63, lid 1, punt a) of b), vastgestelde gedelegeerde handeling volledig of gedeeltelijk is geschorst, wijzen de lidstaten dat land niet op nationaal niveau aan als veilig derde land of als veilig land van herkomst.
3. Indien de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst overeenkomstig de gewone wetgevingsprocedure is verwijderd of gewijzigd, kan een lidstaat de Commissie mededelen dat hij van mening is dat het land, als gevolg van veranderingen in de situatie in dat land, opnieuw voldoet aan de voorwaarden van artikel 59, lid 1, of artikel 61.

De mededeling gaat vergezeld van een onderbouwde beoordeling van de mate waarin dat derde land voldoet aan de voorwaarden van artikel 59, lid 1, of artikel 61, met daarbij een toelichting op de specifieke veranderingen in de situatie van het derde land waardoor dat land opnieuw aan die voorwaarden voldoet. In voorkomend geval specificereert de lidstaat in zijn mededeling op welke specifieke delen van het grondgebied van dat derde land of op welke duidelijk identificeerbare categorieën personen in dat derde land zijn beoordeling van toepassing is.

Na de mededeling verzoekt de Commissie het Asielagentschap haar inlichtingen en analyses te verschaffen over de situatie in het derde land.

Indien de aanwijzing op het niveau van de Unie van het door de lidstaat meegedeelde derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst is verwijderd op grond van artikel 63, lid 3, punt b), mag de lidstaat die de mededeling doet dat derde land alleen op nationaal niveau aanwijzen als veilig derde land of als veilig land van herkomst wanneer de Commissie daar geen bezwaar tegen maakt.

Het recht van bezwaar van de Commissie geldt slechts gedurende een periode van twee jaar na de datum waarop de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst is verwijderd. Bezwaren van de Commissie moeten worden ingediend binnen een periode van drie maanden na de datum van kennisgeving door de lidstaat en na een degelijke evaluatie van de situatie in dat derde land, met inachtneming van de voorwaarden van artikel 59, lid 1, en artikel 61.

Indien de Commissie van oordeel is dat opnieuw aan de voorwaarden van artikel 59, lid 1, of artikel 61 is voldaan met betrekking tot alle of specifieke delen van het grondgebied van het derde land of alle of duidelijk identificeerbare categorieën personen in het derde land waarop de op grond van de eerste alinea van dit lid ontvangen mededeling betrekking heeft, kan zij een voorstel tot wijziging van deze verordening indienen, overeenkomstig de gewone wetgevingsprocedure, teneinde dat derde land op het niveau van de Unie aan te wijzen als veilig derde land of als veilig land van herkomst met betrekking tot alle of specifieke delen van het grondgebied van dat derde land waarin of met betrekking tot alle of duidelijk identificeerbare categorieën personen ten aanzien waarvan aan die voorwaarden is voldaan.”;

6) in artikel 78, lid 2, wordt “bijlage” vervangen door “bijlage I”;

7) artikel 79 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Artikel 59, lid 2, artikel 61, lid 2, en artikel 61, lid 5, punt b), van deze verordening zijn echter van toepassing met ingang van ... [de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening] wat betreft de toepassing van het begrip “veilig land van herkomst” overeenkomstig de artikelen 36 en 37 van Richtlijn 2013/32/EU en het begrip “veilig derde land ” overeenkomstig artikel 38 van Richtlijn 2013/32/EU.”;

b) aan lid 3 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“Een lidstaat kan artikel 42, lid 1, punt j), en artikel 42, lid 3, punt e), van deze verordening vóór 12 juni 2026 toepassen als gronden voor de versnelde behandelingsprocedure overeenkomstig artikel 31, lid 8, van Richtlijn 2013/32/EU of voor de procedure aan de grens of in transitzones overeenkomstig artikel 43 van Richtlijn 2013/32/EU indien hij de desbetreffende bepalingen heeft omgezet en de in die artikelen vastgestelde bijzondere procedures op nationaal niveau heeft uitgevoerd vóór ... [de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsverordening].”;

c) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Voor de lidstaten die niet gebonden zijn door Richtlijn 2013/32/EU, gelden verwijzingen in de leden 2 en 3 van dit artikel als verwijzingen naar Richtlijn 2005/85/EG.”;

8) de enige bijlage wordt genummerd als “Bijlage I”;

9) de in de bijlage bij deze verordening uiteengezette tekst wordt toegevoegd als bijlage II aan Verordening (EU) 2024/1348.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE

“BIJLAGE II

De volgende derde landen worden op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst aangewezen:

Bangladesh

Colombia

Egypte

India

Kosovo*

Marokko

Tunesië

---

* Deze benaming laat standpunten over de status onverlet en is in overeenstemming met resolutie UNSCR 1244/1999 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en het advies van het Internationaal Gerechtshof over de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo.”
